

(NAGNIEWNAĆ SIĘ) (1) *vb pf*

a oraz e jasne.

inf nagniewnać się. ◇ **[part praet act nagniewnąwszy się.]**

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Pogniewać się: Succenseo, Zągniewnać [!] *lie álbo/ Nągniewnać lie. Mqcz 47b; [Ya kniemu obrociwłfy lie Rzekłem mu nągniewnąwłfy lie KorczRozm C2v].*

Formacje współrdzenne cf GNIEWAĆ SIĘ.

LW